

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: DEN GUD JEG BEDER TIL

Citation: Aakjær, Jeppe: "DEN GUD JEG BEDER TIL", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid61582.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

DEN GUD JEG BEDER TIL .

☒ Den Gud, jeg beder til i Løn
- som ej i Himle bor -
han elsker mer een tænkende
end tusinde, som tror.

☒ Han hader Lugt af Bukkefedt
og svedent Lammekjød
og trænger ej til Styrkedrik
af Nektar eller Mjød.

☒ Hvor Offerflammens fede Røg
fra Stenen lang og ru
besudler Himlens klare Blaa,
der fly'r han fra med Gru.

☒ Hvor Præstehaanden ringbesat
slaar ned i Prækestol,
jeg fandt ham ej, men, o saa tit
i Aftnens milde Sol.

40

☒ Naar Dagens sidste Fakkelflink
belyste Fjord og Vig,
bag kobberrøde Skyers Rand
jeg saa hans Kjortelflig.

☒ Og dette milde, varme Pust,
jeg følte mod min Kind,
se det var Gudens Aandedrag,
og ikke Nattens Vind.

☒ Og saa jeg fra den høje Bro
dybt i den dunkle Aa,
jeg saa hans Aasyns milde Træk
blandt Bundens Stene staa.

☒ Og gik jeg i den tavse Skov
omkring i Maanens Skjær,
jeg følte i den mindste Ting,
at Guden var mig nær.

☒ Hans Stemme lød i Bækkens Sang,
i Agerhønenes Kluk,
i Musens Pip paa Grøftekant,
i Andetrækkets Suk.

☒ Og dette brede Himmelhvælv
saavel som mindste Dam,
den tavse Skov, det vide Hav,
alt er det fyldt af ham.

☒ Hans Kirke spænder ud sit Telt
med Stjærner Himlen rundt;
den brede Jord er Nadverbord,
og Havet Døbefont.

☒ Dybt bøjer jeg mit Knæ for ham
tæt ind ved Havets Bred
og be'r af alt mit unge Mod
her midt i Nattens Fred.

41

⌘ Og styrket styrer jeg min Vej
og følger Kaldets Bud
i aldrig rokket Tro paa dig,
Naturens stærke Gud.

Kjbh. Novbr. 1895 .